

full dominical

Església de Menorca

Número 1856 - Any XXXVI - 31 desembre 2017

passant per la vida

UN DESIG DE PAU

Benvolguts diocesans:

En començar el nou any, els cristians ens fem ressò del desig de Déu, que vol la pau, i preguem perquè aquesta es realitzi. Pau per a totes les nacions i per a tothom. Cada any, el Nadal ens recorda que Déu ha volgut fer-se Nen per atreure el cor de l'home i satisfer-lo amb la seva pau. Aquest desig de pau s'estén per la terra sencera i arriba a tots els homes de bona voluntat.

Per això, per Nadal fem un esforç per deixar de mirar-nos només a nosaltres mateixos i alçar la nostra vista per contemplar el món que ens envolta i en el qual tantes persones pateixen les conseqüències de la violència, l'opressió o la guerra. Aquest any, de manera particular, el Papa Francesc ens demana que dirigim la mirada als milions de migrants i refugiats que han hagut d'abandonar la seva llar buscant un lloc on millorar les seves condicions de vida i viure en pau.

El Papa ens convida a no romandre indiferents davant d'aquesta tragèdia, sinó reaccionar amb generositat. I articula la resposta en quatre verbs, que indiquen quatre accions fonamentals.

El primer verb és **"acollir"**, perquè els migrants i refugiats són part de la nostra família humana. Lamentablement, hi ha una retòrica que emfatitza els riscos per a la seguretat nacional o el cost que suposa l'acollida dels refugiats. Però aquest discurs de la por menysprea la dignitat que té cada

un d'ells i només sembla discòrdia i discriminació. L'Esclatúra és molt clara quan diu: "No oblideu l'hospitalitat, per ella alguns, sense saber-ho, han allotjar a àngels" (He 13, 2).

La segona paraula és **"protegir"**, perquè no es tracta només de rebre els migrants, sinó de reconèixer la seva dignitat i garantir els seus drets, tenint en compte que ells tenen els mateixos drets que nosaltres a gaudir dels béns de la terra.

La tercera acció és **"promoure"**, és a dir, donar suport al seu desenvolupament humà garantint l'accés a tots els nivells d'educació i valorant els tresors de la seva pròpia cultura, que ens enriqueixen a tots.

Finalment, cal **"integrar"**, el que implica treballar perquè migrants i refugiats participin plenament en la vida de la nostra societat. Aquest procés, que generalment és llarg, només es pot dur a terme promovent una cultura de la trobada, que faciliti el coneixement mutu, l'intercanvi cultural i uns processos d'integració en el que tots en tinguin part.

El primer dia de l'any vam escoltar la benedicció d'Aaron, en la qual es diu: *"que el Senyor giri cap a tu i et doni la pau"* (1 Sam 7, 11). Preguem per aquesta intenció i treballem perquè es faci realitat.

Molt feliç any nou!

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

**SARA MENÉNDEZ
JUANICO**

Sara Menéndez Juanico (Ciutadella 1964) està casada amb Llorenç Taltavull Sintes, són pares de sis fills i també són avis. Ella és voluntària de Caritas al Servei de Primeres Acol·lides. Amb motiu de la festa de la Sagrada Família li faig unes preguntes...

Sara, què és o què representa per tu la família?

És una comunitat d'amor i vida que neix del compromís i la comunió entre dues persones que s'estimen; el fruit d'aquest amor són els fills. La família és la primera escola on un aprèn i viu els valors humans i cristians, descobreix els seus dons, aprèn a estimar Déu i el proïsme, a resar i a compartir, a riure i a plorar, a dialogar i a perdonar, a tolerar i acceptar, a viure i conviure... Dins la família es viu i transmet la fe, s'aprèn a ser espòs i esposa, pare i mare, fill i filla, germà i germana. Cadascun dels seus membres és únic, especial, irreplicable i així és com s'han de sentir tots ells. La família creix i es nodreix amb nous membres, és el refugi on els fills poden tornar, tinguin els anys que tinguin; un fill és per a tota la vida. Els pares sempre tenim el cor obert i els braços estesos. El vincle d'amor familiar mai no es desfà ni es romp, ens manté units i ens fa forts.

Quin seria per a tu el model de família ideal?

Per nosaltres ho és la primera família cristiana, la Família de Natzaret. El Nadal i les Esclatúres que es proclamen i escoltem aquests dies ens conviden a reflexionar i endinsar-nos en l'aliança d'amor, confiança i fidelitat entre Josep i Maria, entre els dos esposos i Déu encarnat en l'Infant Jesús.

En el Servei de Primeres Acol·lides segurament hi haurà famílies. Amb què consisteix l'acollida?

L'acollida és la porta d'entrada a Caritas, on acudeixen persones amb necessitats personals i familiars concretes. Atenem persones soles, famílies de dos o més membres i també famílies monoparentals. En aquest espai d'acollida i escolta tothom és rebut amb un somriure, és atès i escoltat amb cordialitat i respecte.

Festa de la Sagrada Família. Creus que la celebrem com una festa més...

Quin ressò li hauríem de donar?

És una festa de Vida i de Família, celebrem-la a les nostres comunitats parroquials al voltant de la taula de l'Eucaristia, i a les nostres cases compartint taula i sobretaula amb la família, donant gràcies a Déu per poder estar junts i units.

Moltes gràcies Sara per la teva aportació!

Toni Olives

la paraula
de Déu

La Sagrada Família

Cicle B

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 3, 3-7 . 14-17a

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honra son pare expia els pecats, qui honra sa mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honra son pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honra son pare viurà molts anys, qui honra sa mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull ton pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si flaqueja el seu enteniment, sigues compassiu, no el dejectis quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens per ton pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Salm responsorial 127

R: **Feliços els feels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 12-21

Germans, teniu els sentiments que pertocquen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suportau-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdonau-vos-ho. El Senyor vos ha perdonat; perdonau també vosaltres. I com a coronament de tot això estimau-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors, els combats que manteniu; recordau que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tengui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonestau-vos els uns als altres amb tota casta de doctrina; agraïts a Déu, cantau-li en els vostres cors amb salms, himnes i

càntics de l'Esperit; tot allò que faceu, sigui de paraula, sigui d'obra, feis-ho en nom de Jesús, dirigint per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, heu d'estar submisses al marit en el Senyor. Marits, estimau l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creis en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç 2, 2. 39-40

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el dugueren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Quan hagueren complert tot allò que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L'infant creixia i es feia fort, cobrava enteniment i Déu li havia donat el seu favor.

Lectura del libro del Eclesiástico 3, 2-6. 12-14

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madres sobre ellos. Quien honra a su padre expia sus pecado, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando rece, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor. Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda e juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en peno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salmo responsorial 127

R: **Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses 3, 12-21

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad humildad, mansedumbre y paciencia. Sobre llevaos mutuamente y perdonaos, cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente. Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del

Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él. Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 2, 36-40

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padre de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

evangeli i vida

Déu necessita la nostra resposta

Francesc Triay

L’Església, avui, ens proposa l'exemple de la família de Jesús. Ell ha volgut néixer enmig d'una família humana, una família a la que possiblement la intervenció de Déu capgirar els plans inicials, doncs Maria i Josep havien planificat ser una família normal, creient com les dels seus vesins, però vet aquí que Déu els ha manifestat el seu pla, vol que rebim i eduquin aquell qui és l'esperat, des de fa segles, pel seu poble i per tota la humanitat. És el Messies, el qui ha de dur la pau als pobles.

Tant Maria com Josep, dòcils a la crida del Senyor, responen amb un si generós al pla de Déu. Amb aquest si accepten tot el que el pla de Déu suposa. No és ni còmode ni fàcil. Hauran d'anar descobrint dia a dia tot el que aquest pla comporta. Hi haurà moments de joia i felicitat, però també moments difícils i de dolor, de dubte i de trasbals. Déu serà la seva

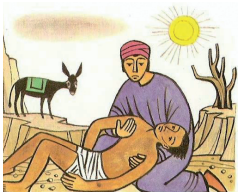
llum i la seva força, però ells, junt amb el seu fill, el Fill de Déu encarnat, hauran de donar una resposta personal, cada dia, a la crida que els fa el Senyor.

És possible que més d'una vegada, guiats per certa literatura apòcrifa, hàgim pensat que per ells tot era bufar i fer ampolles, però no. Començant pel naixement de Jesús, ja s'han trobat en dificultats, forasters per una orde del poder polític d'aquell moment, quan arriba l'hora del part no tenen on allotjar-se, Maria dóna a llum en un estable i els bressol de Jesús és la menjadora dels animals. Però, les dificultats no els vencen ni els separen, sinó que units i sentint-se estimats per Déu lluiten i treballen per superar els entrebancs i educar aquell Fill que Déu els ha confiat. Maria ho guarda en el seu cor, ho contempla i en fa pregaria.

Aquesta família ens ha d'ajudar a entendre que les dificultats ens ajuden a créixer com persones, com creients, doncs, Déu ens estima en la realitat de la nostra vida, esperant, cada dia, la nostra resposta al pla de salvació que Ell té per cada un dels membres de la nostra família. Pla que espera la nostra resposta generosa, perquè també nosaltres donem Jesús, el Fill de Déu, al món que, avui encara, espera la salvació que Déu ha realitzat per Jesús, i que nosaltres hem d'encarnar cada dia.

La Bona Nova de Jesús, l'Evangelium, l'hem d'anunciar nosaltres amb la nostra vida enmig d'aquest món que sovint ha perdut l'esperança i aquella alegria que dóna sentit profund a la vida, perquè neix de l'amor i la generositat.

La Taula és parada. Ens l'ha preparada el Senyor i Ell mateix es fa el nostre aliment.

dimensió social de l'església (9)

Ser comunitat; Acollida, acompanyament i trobada

Fel Enrich Calafat

En la comunitat cristiana ens sentim acollits i estimats per gran diversitat de persones, en la qual compartim i tenim en comú la fe en el Déu de l'amor. Però alhora pertanyem a la gran família humana i hem de tenir cura de la creació i, com no, de totes les persones, els nostres germans.

Escoltant la paraula de Déu, celebrant i sobretot fent pregària sabrem discernir el que Déu ens demana. Ens hem de posar a les mans de Déu per ser nosaltres aquelles mans que acollen i acompanyen els germans que pateixen situacions tan diverses com la soledat, malaltia o bé no

tenen cobertes les seves necessitats bàsiques (casa, aliments, feina, etc.).

Hem de saber acollir i acompanyar tal com ho faria Jesús, estar atent al nostre entorn per atendre adequadament les seves necessitats i donar paraules d'esperança.

Ja oferim des de les nostres comunitats espais d'acollida i trobada a totes aquelles persones que vénen a demanar la nostra solidaritat, però encara ens queda molt camí a fer per ser com les primeres comunitats cristianes que acollien i compartien tot el que tenien i fer de les nostres comunitats uns vertaders espais de trobada on el germà se senti escoltat i ens donem suport mútuament.

Fernando Martí Camps (9)
sacerdote, literato e historiador

Investigador e historiador

Guillermo Pons Pons

En 1948 Fernando Martí era promovido a un beneficio en la Catedral de Menorca. Era por entonces cuando su labor de investigación histórica obtenía importantes resultados que se daban a conocer incluso fuera de Menorca. El año anterior había publicado en la revista «Analecta Sacra Tarraconensia» de la «Balmesiana» de Barcelona, un importante estudio históri-

co titulado: *Don Pedro Sancho y Olives, Abad de Ripoll (1567-1629)*. Había realizado esta labor investigadora a base de documentación conservada en el archivo de la casa Olives de Ciutadella y de noticias conseguidas en el monasterio de Montserrat. El estudio de las cartas familiares de este personaje, que publicó en la «Revista de Menorca» sacó a la luz la figura casi desconocida de este monje

benedictino, nacido en Mahón y que fue el fundador de la iglesia de Ntra. Sra. de Montserrat en Lima.

Este religioso profesó en Montserrat, pero siendo aún joven se incorporó a diversas casas de la orden benedictina de la Congregación de Valladolid y fue designado para la fundación de dicho santuario del Perú. Regresó a España hacia 1609 y falleció en 1629 siendo abad de Ripoll.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA Salms de la 1ª Setmana

Dg.31, La Sagrada Família (F): Sir 3, 2-6, 12-14 / Sal 127 / Col 3, 12-21 / Mt 2, 13-15, 19-23.

DI. 1, Santa Maria, mare de Déu (S): Nm 6, 22-27 / Sal 66 / Ga 4, 4-7 / Lc 2, 16-21.

Dt. 2, Sant Basili el Gran i sant Gregori Nazianzè, bisbes i doctors de l'Església (MO): Ijo 2, 22-28 / Sal 97 / Jo 1, 19-28.

Dc. 3, Fèria: Ijo 2, 29-3, 6 / Sal 97 / Jo 1, 29-34.

Dj. 4, Fèria: Ijo 3, 7-10 / Sal 97 / Jo 1, 35-42.

Dv. 5, Fèria: Ijo 3, 11-21 / Sal 99 / Jo 1, 43-51.

Ds. 6, Epifania del Senyor (S): Is 60, 1-6 / Sal 71 / Ef 3, 2-3a. 5-6 / Mt 2, 1-12.

Dg. 7, El Baptisme del Senyor (F): Is 42, 1-4. 6-7 / Sal 28 / Fets 10, 34-38 / Mc 1, 7-11.

¿Reencarnació o resurrecció?

El passat 15 de desembre, el bisbe de Menorca Mons Francesc Conesa, va tenir els segon dels Diàlegs a la Catedral. Aquesta vegada el tema va ser **¿Reencarnació o resurrecció?**

El punt de partida del bisbe va ser, que segons l'informe "Joves espanyols 1984-2017 (de la Fundació SM) en 2016 el 26'9 % dels joves creients d'Espanya deia creure en la reencarnació. A Europa es calcula que un 25% de la població creu en la reencarnació.

Hi ha dues raons principals de la difusió d'aquesta creença: en primer lloc, la fascinació per l'oriental i exòtic que es dona a occident. I el silenci de l'ensenyament cristià sobre el més enllà. S'ha deixat de predicar sobre el cel o l'infern, sobre el judici i la resurrecció de la carn. Molts cristians pensen d'una manera molt difuminada en el més enllà

Segons el bisbe: "La creença de la reencarnació es fonamenta en que quan morim les nostres ànimes abandonen el cos i s'encarnen en un altre, que pot ser humà o no humà, fins que estiguin plenament purificades".

En canvi, "la creença en la resurrecció és pròpia de la fe cristiana. Encara que troba antecedents en algunes religions antigues. El fonament d'aquesta fe està en el fet

absolutament únic de la resurrecció de Jesús. Aquell que van crucificar i van penjar de la creu, va ser exaltat pel Pare, entrant a una nova manera de vida. Des del començament de la predicació cristiana s'anuncia la resurrecció de Jesús i, al mateix temps, l'esperança de ser també nosaltres dignes de gaudir de la mateixa destinació, de ressuscitar com Ell.

I al final de la seva exposició, el bisbe arriba a aquesta conclusió: "Reencarnació i resurrecció són dues maneres de respondre a aquest gran misteri que envolta la vida de l'home. Totes dues pensen en la mort i en la vida, però, es tracta de dues creences divergents i incompatibles. És absurd que un cristià afirmi creure en la reencarnació, com ho seria que un bon hindú pensés que ha de ressuscitar.

“Jesús se'l mirà i el va estimar”

El passat divendres dia 24 de novembre el Secretariat Diocesà de Joventut va convocar a adolescents i joves a una trobada que tenia com a lema: **“Jesús se'l mirà i el va estimar”** i el lloc escollit va ser la capella del Carme de Ciutadella. Van participar-hi una vintena d'adolescents i joves els quals van estar molt atents al testimoni que aportà n'Agustí Mercadal, catequista, veterinari i un dels impulsors de la iniciativa **“Menorca Som Refugiats”**. N'Agustí va explicar sobre tot el servei de voluntariat que va fer a Bolívia amb l'ONG Veterinaris Sense Fronteres, fent referència de la comunitat que va visitar. Fer un servei d'aquest tipus aporta una gran riquesa.

Al final del testimoni n'Agustí va fer participar a tres joves de catequesi de confirmació, de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, les quals van ser els creadors de **“A Menorca Som Refugiats”** les quals van explicar com va sorgir la idea de muntar el festival i les diverses accions que han realitzat per tal de recollir dobles pels refugiats. La trobada va acabar amb una pregària on

es posava de relleu el lema i un temps de silenci amb varies reflexions. Després i de forma informal vam compartir menjar i beure, aquesta estona ens va servir per conèixer-nos un poc millor.

Les paràboles de Jesús

En el CENTRE DE CONVENCIONS ES MERCADAL, dia 30 de novembre es celebrà la Jornada Anual de Formació

per als membres de Vida Creixent de Menorca, sota el lema **“LES PARÀBOLES DE JESÚS”**, sent el ponent Mn. Josep Manguán Martínez, Rector de la Catedral de Menorca.

Va començar exposant el què són i signifiquen les paràboles i la utilització del llenguatge metafòric, d'imatges, de símbols. Explicant el que vol dir “llenguatge metafòric”, posant com a

exemple el títol del llibre guia d'aquest curs: **“Primavera a la tardor de la vida”**.

Va definir el significat de la paraula “paràbola” com un llenguatge popular, obert a qualsevol públic, docte o ignorant, creient o indiferent. En el seu contingut com un llenguatge no impositiu sinó explicatiu i, per tant, propositiu, un llenguatge universal, que parteix de la vida.

En les característiques de las paràboles de Jesús, cal destacar que: són majoritàriament breus, no hi ha noms (excepte el cas de Llätzer), són molt senzilles, sempre fan referència a persones, homes o dones, manifesten la vida quotidiana de Palestina, provocant un shock en l'oient per fer-lo reaccionar.

Recés de religiosos a Santa Clara

Lluitant amb l'adversitat de la climatologia, els religiosos i religioses CONFER-Menorca, es van trobar el 2 de desembre per un Recés d'Advent a Santa Clara.

Després d'una pregària que va situar en ambient d'encontre amb el Senyor, el salesià Ramón Vera, va ser el guia en aquesta trobada amb Déu. Va desglossar les paraules fonamentals de l'inici del Evangelí de Marc: Evangelí – Jesús – Messies – Fill de Déu.

En base a una meditació i pregària sobre un text evangèlic, desplegarà profundes reflexions, situant els religiosos en actitud de meditació i contemplació.

Un matí ampli de més de dues hores de reflexió i pregària personal, va ajudar a la

trobada cor a cor amb Jesús, Bona Notícia amb sabor a novetat; unió entre els dos extrems de la divinitat i la nostra humanitat.

Ho van celebrar en l'Eucaristia. Com a projecte de futur en l'espera i la història d'amor ja realitzada, va conjugar l'encontre comunitari.

Compartint la taula en intercanvi de viandes, van fer realitat fraterna, el que en celebració havien fet en l'Eucaristia.

Aniversari Ordenació Episcopal

El Bisbe Francesc Conesa, convida a participar en el primer aniversari de la seva ordenació Episcopal, a la missa que presidirà a la Catedral el diumenge 7 de Gener, a les 12 h.

Informació:

S'han recaptat 2.122,79 euros de les aportacions voluntàries dels participants en el concert de La Catedral en el qual va interpretar-se l'Oratori del Messies de Händel. L'aportació s'ha destinat a la Campanya de Nadal de Caritas de Ciutadella, en la seva ajuda a famílies necessitades de la ciutat.